

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 644/2025
20.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Мирковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу 1К бр. 221/23 од 29.05.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-327/24 од 23.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Мирковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу 1К бр. 221/23 од 29.05.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-327/24 од 23.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу 1К бр. 221/23 од 29.05.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 3 године не изврши ново кривично дело и изречена му је новчана казна у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико у датом року новчану казну не плати, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, при чему се окривљеном у изречену новчану казну урачунава време проведено на задржавању у периоду од 20.04.2017. године до 21.04.2017. године тако што се наведени период изједначава са 1.000,00 динара новчане казне. Истом пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскправном захтеву на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-327/24 од 23.01.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Аранђеловцу и браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Аранђеловцу 1К бр. 221/23 од 29.05.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Владимир Мирковић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд правноснажне пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП те указује да се осуђујуће пресуде заснивају на незаконитом доказу, а као незаконит доказ означава записник о саслушању осумњиченог пред Основним јавним тужилаштвом у Аранђеловцу Кт. бр. 162/17 од 21.04.2017. године.

Као разлог незаконитости наведеног записника бранилац истиче чињеницу да се окривљени на записнику није изричито изјаснио да пристаје на браниоца по службеној дужности који му је постављен, иако је имао изабраног браниоца, који није позван од стране јавног тужиоца, чиме је директно учињена повреда права на одбрану окривљеног и поступљено противно одредби члана 85. став 3. и члана 300. ЗКП.

Изнете наводе Врховни суд оцењује као неосноване.

Наиме, одредбом члана 85. став 3. ЗКП прописано је да ће се окривљени позвати да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, уз упозорење да ће му ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране, бити постављен бранилац по службеној дужности у складу са одредбама овог законика.

Из списка предмета – записника о саслушању осумњиченог од 21.04.2017. године произлази да је окривљени АА свој исказ дао пред јавним тужиоцем у присуству постављеног браниоца по службеној дужности, адвоката Драгана Мајсторовића, да је претходно поучен о правима из члана 68. и 69. ЗКП, да је осумњичени позван да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору и упозорен да уколико не ангажује браниоца, како се у конкретном случају ради о обавезној одбрани, бранилац ће му бити постављен по службеној дужности у смислу члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, изјавио да није приступила изабрани бранилац адв. Марија Пешић, те му је потом постављен бранилац по службеној дужности, након чега му је омогућен поверљив разговор са браниоцем који је трајао 5 минута, након чега је окривљени

изнео своју одбрану. Записник је окривљеном прочитан и исти су без примедби потписали окривљени и његов бранилац по службеној дужности.

Из свега наведеног, по оцени овога суда, произилази да је окривљени АА дана 21.04.2017. године, пристао да да свој исказ пред јавним тужиоцем, у присуству постављеног браниоца по службеној дужности, при чему наведена упозорења дата окривљеном од стране органа поступка, у конкретном случају, испуњавају стандарде прописане чланом 85. став 3. ЗКП, а из којих разлога, оспоравани записник и одбрана окривљеног дата на овом записнику представљају законите доказе.

Имајући у виду одлуку овог суда, крећући се у оквиру правца и обима побијања у поднетом захтеву за заштиту законитости, одлука Врховног касационог суда Кзз 147/2020 није од утицаја на другачију одлуку суда.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**